

Christ Is Risen!

20 квітня 2025 р.

Протокол 04/001

До духовенства, ченців і вірних Православної Церкви в Америці,
улюблених дітей у Господі,

Христос воскрес! Воістину воскрес!

«Цей урочистий і святий день, всім суботам Цар і Господь, свято над святами і торжество із торжеств,
у цей день благословімо Христа навіки.»

Так ми співали на Утрени, на восьмій пісні пасхального канону. Св. Іван Дамаскін, автор цього канону, називає сьогоднішній день «святom свят», і коли ми святкуємо це свято свят, це перше і найбільше зі свят, ми можемо поставити, здавалося б, просте питання: що таке свята і чому ми їх святкуємо? Це питання здається особливо доречним, оскільки світ навколо нас стає все більш хаотичним і складним. Посеред усіх змін і зайнятості, як ми можемо виділити час, щоб просто відсвяткувати і не робити нічого корисного?

Багато з нас знайомі з російським святковим привітанням, *с праздником*. Ключове слово тут *праздник*, російське слово для свята або свята, яке, в свою чергу, походить від прикметника *праздний*, що означає «порожній», а отже, «неробочий». Але ця порожнеча, або бездіяльність, не є просто вираженням відсутності. Свято має позитивний зміст, але цей зміст не рукотворний: це щось створене Богом, те, з чим наша бездіяльність дозволяє нам зустрітися та оцінити. Свята — це дні, в які ми залишаємось без діла, щоб Бог міг діяти; це дні, які ми звільняємо від власних справ, щоб ми могли наповнити їх пам'яттю про Божі справи: Його діяння, Його присутність, Його славу.

Адже, як каже Господь, субота створена для людини, а не людина для суботи (Мк. 2, 27). Ми зловживали своєю вільною волею, згрішили і втратили постійну насолоду від Бога, замість цього були прокляті їсти в поті чола (Бут. 3:19). Але Бог, у своїй милості, дав нам день свята, день, у який ми можемо повернутися до нашого Едемського стану. Ми відкладаємо працю, яка є наслідком нашого гріха, і принаймні на день присвячуємо себе справжньому відпочинку, єдиній необхідній справі:

поклонінню в душі й правді, час якого приходить і вже настав (Лк. 10:42, Ів. 4:23). Як ми співали на каноні, свято є днем, коли ми благословляємо Христа навіки.

Таким чином, свято стає іконою обоженної особи, наповненої божественними енергіями — діяльністю Бога, а не його власною. Святі спустошують свої серця, своє життя, своє єство від усього мирського і пристрасного, щоб Бог міг перебувати там як у Своєму святому храмі. Таким чином, свято також є іконою майбутнього життя, в якому вибрані більше не знатимуть праці чи турбот, а лише нескінченний бенкет Царства, безперервне небесне поклоніння єдиному Богові в Трійці.

Тому в цю першу суботу я молюся, щоб усі ми відклали наші великопосні труди і раділи в день, який створив Господь, Світлу Неділю, Його велику і святу Пасху (Пс. 117:24). Наслідуючи нашого самовипорожнюючого Вчителя, ми шість тижнів працювали над очищенням наших сердець і життя від усього негідного, не для того, щоб ми були порожніми, але щоб ми могли бути сповнені, відповідно до власної міри і можливостей, благодаттю, яку Христос приносить у світ через своє життєтворче Воскресіння. Христос відпочив після Своїх шести днів праці, і тепер, після шести тижнів Великого посту, Він закликає нас увійти в Його відпочинок, знайти в Ньому наш мир і велике спасіння, яке Він створив для нас на Дереві.

Христос воскрес — Мир Божий, сам Божественний Мир — і тому, серед метушні і турбот цього світу, ми знаходимо вічний мир у Його святі свят. Нехай благодать, мир і радість Його Воскресіння перебувають з усіма вами — завжди, нині і в віки віків.

Вітаючи вас із радістю свята і пасхальним торжеством, і запевняючи у своїх молитовних першосвятительських благословеннях, я залишаюсь

Ваш у Христі,

+Тихон

Архієпископ Вашингтонський

Митрополит всієї Америки і Канади